

Схимонах Иларион (Домрачев), православен богослов и кавказки пустинник, е роден през 1845 година във Вятска губерния в Русия. Той се подвизава повече от 20 години на Атон в руския Пантелеимонов манастир. По-късно заедно със своя духовен старец отец Дисидерий се премества от Атон на Кавказ. След смъртта на о. Дисидерий, схимонах Иларион се отдалечава във вътрешността на планините и там преживява още 15 години, обхождайки целия Кавказ от Каспийско до Черно море, пребивавайки в молитва и уединение. През 1899 година между Анапа и Новоросийск в местността Тъмни буки основава манастир „Покров Богородичен“. Написва книгата „На Кавказките планини“, посветена на традиционната за православието аскетична практика на *Иисусовата молитва*, която е издадена за пръв път през 1907 година по благословението на свети Варсонуфий Оптински. През 1910 година е преиздадена със средства на Великата Княгиня света Елисавета Федоровна, и през 1912 година е издадена за трети път от Киево-Печерската Лавра. И трите издания предизвикват положителни отзиви от страна на духовници, монаси и вярващия народ. В книгата е цитирана мисъл на свети Иоан Кронщадски: „Името на Бога е Самият Бог“. Нейно неправилно тълкуване дава началото на ереста *имеславие*. Отец Иларион пише по този повод: „Считам ли, че Божието име е Божество? Отговарям – съвсем не. Никога това богохулно учение не само сега, но и през целия ми живот не е имало място в моя вътрешен свят дори и за миг. Казвайки „Името Божие е Сам Бог“, разбирах не звуците и буквите, а идеята за Бога, свойствата и действията на Бога и качествата на Божията природа, които понятия са много важни за човек, който се моли.“ Схимонах Иларион почива в Господа на 14 юни 1916 година и е погребан в манастира „Покров Богородичен“ на Кавказ.